

Αγάπη δεμένη με αλήθεια.

Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης (+).

Η παρουσία του Θεού στη ζωή μας την ιεροποιεί και ωραιοποιεί. Η παρουσία του μας συνετίζει, φρονηματίζει, ταπεινώνει και κατανύσσει. Οι σχέσεις μας με τους άλλους παύουν να είναι ανταγωνιστικές, εξουσιαστικές και απόλυτες. Γίνονται ανεκτικές, αδελφικές, αλληλέγγυες, αγαπητικές. Η απομόνωση, η μοναξιά, ο ατομισμός και το κλείσιμο στο καβούκι του εγώ μας αποτελούν αιχμαλωσία, φυλακή, βάσανο και δράμα.

Η μοναξιά του σύγχρονου ανθρώπου είναι σκοτεινή, μαύρη, πικρή και σκληρή, γιατί είναι άθρη και αφιλάδελφη. Αισθάνεται κανείς στην κόλαση, άφωτος, διψασμένος, να μη μπορεί ν' ανασάνει, να κοντεύει να τρελαθεί. Η οδυνηρή μοναξιά μαστίζει νέους και γέρους, γιατί δεν έχουν την παρέα του Θεού και τη συμφιλίωση με τους αδελφούς τους.

Η αποστασία από τον Θεό έφερε πολλά ψυχικά νοσήματα, όπως διχασμούς, μειονεξίες, φοβίες, αϋπνίες, έμμονες ιδέες, παραληρήματα, εφιάλτες, πανικούς και μελαγχολίες. Έτσι η ζωή των πονεμένων αυτών ανθρώπων είναι γεμάτη από ανησυχία, αγωνία, δυσφορία, ψυχική τλαιπωρία, ταραχή, νευρικότητα, άγχος, φόβο και τρόμο.

Τα νοσήματα αυτά συνήθως είναι δυσκολοθεράπευτα και η καλύτερη λύση δεν είναι φούχτες ψυχοφαρμάκων. Χρειάζεται πολλή υπο-

μονή, μεγάλη ταπείνωση, θερμή προσευχή, μυστηριακή ζωή, συμβουλή έμπειρου και διακριτικού πνευματικού. Η καθυστέρηση της θεραπείας συχνά δημιουργεί μία ψυχολογική κατάρρευση. Δεν θα πρέπει όμως κανείς εύκολα να το βάζει κάτω. Ο Θεός υπάρχει για όλους. Όλους τους ακούει. Αν καθυστερεί ν' απαντήσει δεν σημαίνει ότι δεν ακούει καλά.

Ο Θεός μας πολύ μας θέλει να είμαστε γνήσιοι, ατόφιοι, ακέραιοι, ντόμπροι και ειλικρινείς μαζί Του και με τους συνανθρώπους μας. Απεχθάνεται την κακομοιριά, την ταπεινοσχημία και ταπεινολογία, την ψευτοευλάβεια, τη χλιαρότητα και τα μεσοβέζικα πράγματα. Να υποκρινόμαστε ευσέβεια και να επιδεικνύουμε μία δήθεν αγιότητα είναι ό,τι το χειρότερο. Είναι ανάγκη να προσφέρουμε αφειδώλευτα αυθεντική αγάπη και αμόλευτη αλήθεια. Αγάπη με αλήθεια, γιατί χωρίς αυτή γίνεται συναισθηματική, γλυκανάλατη κι επιπόλαιη. Αλήθεια πάλι με αγάπη, γιατί δίχως την αγάπη η αλήθεια γίνεται σκληρή, αφιλάνθρωπη, φανατική κι ετοιμοπόλεμη.

Η αγάπη δεν είναι απλά μία χαμογελαστή καλοσύνη, αλλά μία συνεχής έξοδος από τον εγωιστικό ατομισμό, μία κένωση και μία θυσία. Να έλθουμε και να πάρουμε τη θέση του πονεμένου, του αναγκεμένου, του δυστυχισμένου και όχι να διδάσκουμε και να συμβουλεύουμε από ψηλά, άνετα ως επαγγελματίες ιεροκήρυκες, επαναλαμβάνοντας ένα γνωστό ποίημα περί υπομονής. Χρειάζεται κατανόηση, καρδιακή συμμετοχή, άγγιγμα ψυχής, δύναμη, προσοχή, διάκριση και σεβασμός τού όποιου άλλου.

Σχέσεις ανειλικρινείς, βασισμένες στην παραποίηση, την παραπληροφόρηση, τη διπλωματία και το ψέμα δεν θα έχουν μακρά διάρκεια. Η δειλία για την ομολογία της αλήθειας έχει κόστος. Είναι γεγονός πως μόνο η ακέραια αλήθεια ελευθερώνει τον άνθρωπο κι εμπνέει εμπιστοσύνη. Η αλήθεια όμως θέλει καλό τρόπο στην κατάθεσή της, ευγένεια, καλοσύνη και ανθρωπιά. Διαφορετικά τραυματίζει και πληγώνει, τρομάζει και καθηλώνει τον άλλο. Γι' αυτό πάντοτε πρέπει η αλήθεια να πηγαίνει με την αγάπη και η αγάπη με την αλήθεια.

Ο Γέροντάς μας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης συχνά μας έλεγε: «Αν δεν μπορέσετε να γίνετε πνευματικοί άνθρωποι, τουλάχιστον να γίνετε ευγενείς! Η ευγένεια είναι το πρώτο σκαλοπάτι της πνευματικότητας. Όχι σαν δυτικός τρόπος εξωτερικού φερσίματος, αλλά ως εσωτερική κίνηση συναλληλίας, αλληλοπεριχωρήσεως και αλληλοσεβασμού».

Δίχως καμιά αμφιβολία ένας καλός λόγος και μία καλοδιάθετη παρουσία ενισχύουν σημαντικά ένα δυσκολεμένο συνάνθρωπο και του μειώνουν αρκετά το βαρύ και ψυχρό αίσθημα της αφόρητης μοναξιάς. Η αγάπη και η αλήθεια σαν δύο ελεήμονα χέρια ανασηκώνουν τον πεσμένο και δεν τον αφήνουν χάμω να σκοτίζεται και ν' απελπίζεται.

Θα συμφωνήσετε πιστεύω μαζί μου πως σ' ένα κόσμο πληροφόρησης, ενημερώσεως, μετακινήσεως, κοσμοσυρροής και οχλοβοής υπάρχει άφθονη μοναξιά σε όλες τις ηλικίες. Η μοναξιά αποτελεί πλέον ένα μεγάλο βάσανο κι ένα φρικτό μαρτύριο. Νέοι άνθρωποι προσπαθούν να ξεγελάσουν τον εαυτό τους στην πολύωρη ενασχόληση με το διαδίκτυο, τ' αλκοολούχα ποτά, τις εφήμερες σχέσεις και λοιπά.

Η αγνότητα της αγάπης μας θα μας δώσει χρόνο και υπομονή να συναντηθούμε με τους μοναχικούς και ανέραστους αυτούς νέους, που δεν αγαπούν αυτή τη ζωή, ούτε βέβαια τους ικανοποιεί και χαροποιεί, αλλά δεν έχουν κάτι καλύτερο να κάνουν.

Από το βιβλίο: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Η παρουσία του Θεού στη ζωή μας. Ιερά Μονή Εισοδίων τής Θεοτόκου Μυρτιάς Θέρμου, Αγρίνιο 2011, σελ. 31.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>